

SÆSON 1931—32

AARHUS THEATERS

Kapelmester Thomas Jensen.

FOLKEKONCERTER

Orkester: 30 Musici

Dirigent: Thomas Jensen

Anden Koncert

i Forsamlingsbygningen, Amaliegade

Mandag d. 7. Marts 1932 Kl. 8

Program:

1. *Massenet*: Prinsessens March af Op. »Cendrillon«.
2. *Massenet*: Arie af Op. »Manon«.
Solist: Koncertsanger *Hilmar Biehe*.
3. *Gounod*: »Judex«. Af Oratoriet »Mors et vita«.
- 4 a. *Lalo*: Arie af Op. »Le Roi d'Ys«.
b. *Massenet*: Arie af Op. »Werther«.
c. *Puccini*: Arie af Op. »Pigen fra Vest«.
Koncertsanger *Hilmar Biehe*.
5. *Bizet*: Af Musiken til *L'Arlesienne*:
Intermezzo — Menuet — Farandole.
6. *Kuhlau*: Ouverture til »Elverhøj«.
(I Anledning af Hundredeaarsdagen
for Komponistens Død.)
- 7 a. *Bechgaard*: Æbleblomst.
b. *Heise*: Fager er den blide Vaar.
c. *Gade*: Olufs Romance af »Elverskud«.
d. *Enna*: Arie af Op. »Aucassin og Nicolette«.
Koncertsanger *Hilmar Biehe*. — Ved Flyglet:
Hertha Frederiksen.
8. *Joh. Strauss*: Sydens Roser. Vals.
9. *Sousa*: The Diplomat. March.

FLYGEL: HORNUNG & MØLLER

Solist ved næste Folkekonzert: Operasanger *Alex. Larsen*.

Oversættelse af de franske Arier.

Koncertsanger Hilmar Biehe

Arie af Op. »Manon« af Massenet.

Alene, endelig alene!
Afgørelsens Time er slaæet.
Intet elsker jeg mere, kun mit Kalds
 hellige Fred!
Ja, jeg flyr Verden og vender mig mod
 Gud!

Ak, forsvind skønne Syn, som har
 bedaaet min Sjæl!
Skænk mig min dyrekøbte Hvile,
og glem ej, at jeg har tømt en bitter Kalk,
fyldt med mit eget Hjertes Blod!
Forsvind, forsvind, skønne Syn,
forsvind!

Hvad betyder nu Livet for mig, og en
falsk Ære!
Jeg søger kun udslettet af min Erin-
dring
det Navn, som jeg nu forbander! Og
hvorfor?

Min Gud, rens min Sjæl med Din
 hellige Ild,
og forjag ved dens Skær, den Skygge,
 som endnu formørker mit Sind.
O Syn, som har bedaaet min Sjæl.
Høyr mig, forsvind, forsvind!

Arie af Operaen »Le Roi d'Ys« af Ed. Lalo.

Lad mig, overfor disse strænge Vogterskers Ubønhørlighed,
berette om min Sorg og Kvide!
Elskede, forgæves søger de at bringe mig til Fortvivlelse,
urøkkelig, afventer jeg her dit Komme!

Solen kan slukkes, Dag blive til Nat,
trofast og uden at klage, vil du finde mig her!

Jeg véd det, din Sjæl er blid,
snart er Timen oprunden,
hvor du vil række mig den Haand,
som du nu holder tilbage!

Tøv ikke for længe med at lade dig røre,
hvis ikke min Rozenn snart møder mig,
ak, da er Døden mig nær!

Arie af Operaen »Werther« af Massenet.

Hvi har du vækket mig, du Vaarens lyse Skær!
Dog, den onde Tid er alt nær,
Da vil Stormskrig gaa trindt om Lande,
og om en Vandringsmand, hvis Vej ham did har bragt.

»End mindes mig fra min Ungdoms fejre Dage —,
vil hans Blik sige mig i min Skønheds Glans og Pragt.
Men finder intet mer, kun Sorg og Savn og Klage.

Arie af Op. »Pigen fra Vest« af Puccini.

Hun tror mig nu i Frihed, fjert fra hende,
paa Vej ud mod et nyt Liv!
Hun venter mig forgæves,
Timerne svinder, og Dagen længes.
Ak, jeg kommer ikke tilbage!
Minnie, mit Livs Blomst i de tunge Timer,
Minnie, du som har skænket mig din Kærlighed,
du mit Liv, min skønneste Blomst!